

Betænkning

over forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse.

(Køre- og hviletid i international vejtransport, ansvar, sikkerhedsrepræsentanter m.v., dampkedler, det kommunale maskintilsyn).

(Afgivet af udvalget den 22. april 1971).

Udvalget, der har behandlet lovforslaget i 6 møder, har modtaget såvel skriftlig og mundtlig henvendelse fra Byggefagenes Samvirke i København samt skriftlig henvendelse fra Murerforbundet i Danmark, Århus afd. Udvalget har endvidere stillet spørgsmål til arbejdsministeren til skriftlig besvarelse.

Som svar på udvalgets spørgsmål om, hvorvidt den foreslåede affattelse af § 7, stk. 3, er i overensstemmelse med arbejdsrådets indstilling, har arbejdsministeren skriftlig meddelt udvalget følgende:

„Det stillede spørgsmål kan besvares bekræftende, for så vidt angår den af arbejdsrådet i november 1970 til ministeriet afgivne indstilling om udkast til lovforslaget.

I skrivelse af 10. marts 1971 til arbejdsministeriet har arbejdsrådet imidlertid tilsluttet sig en af direktoratet for arbejdstilsynet i skrivelse af 1. marts 1971 til ministeriet afgiven indstilling om, at § 7, stk. 3, ændres, således at det af bestemmelsen udtrykkeligt fremgår, at sikkerhedsudvalg kun skal oprettes i virksomheder, der beskæftiger 20 arbejdere eller derover, og således at det i andre virksomheder, i hvilke der i medfør af den foreslåede § 7, stk. 2, skal oprettes en eller flere sikkerhedsgrupper, pålægges arbejdsgiveren at sørge for, at de opgaver, som hører under et sikkerhedsudvalg, varetages effektivt i samarbejde med sikkerhedsgruppen eller -grupperne.

Baggrunden for forslaget er, at der mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark er enighed om, at der på den ene side kun bør oprettes sikkerhedsudvalg i virksomheder med mindst 20 arbejdere, og at der på den anden side også i mindre virksomheder bør sikres den fornødne kontakt mellem ledelsen og sikkerhedsgruppen eller -grupperne til fremme af arbejdssikkerheden i virksomhederne.

I sin nævnte skrivelse har arbejdsrådet efter en enstemmig vedtagelse i rådet udtalt, at rådet lægger vægt på, at bestemmelsen gennemføres i den af direktoratet foreslåede form. Man henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at forslaget dels giver arbejdsmarkedets hovedorganisationer den bedst tænkelige instruktionsmulighed, dels giver hovedorganisationerne et bredt grundlag for at foranledige, at sikkerhedsarbejdet under de nye bestemmelser fremmes også i mindre virksomheder.

Da den heldige gennemførelse af reglerne om det interne sikkerhedsarbejde i særlig grad hviler på parternes medvirken, er arbejdsministeriet med arbejdsrådet enige i, at der må lægges megen vægt på, at disse regler udformes i nøje overensstemmelse med parternes ønske, og ministeriet kan derfor tilslutte sig, at § 7, stk. 3, ændres som indstillet af direktoratet for arbejdstilsynet og arbejdsrådet.

I forbindelse med den således foranledigede fornyede overvejelse af den foreslåede

§ 7 er man blevet opmærksom på, at det vil være ønskeligt, at der til bestemmelsen i § 7, stk. 7, hvorefter arbejdsministeren for fag, faglige områder eller arbejdssteder, for hvis vedkommende det skønnes upåkrævet eller u hensigtsmæssigt at opbygge det interne sikkerhedsarbejde efter § 7, stk. 1-3, kan gøre undtagelse fra disse regler, føjes en bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren bemyndiges til at tillempe reglerne i § 7, stk. 1-3, efter de særlige forhold inden for sådanne fag, faglige områder eller arbejdssteder. Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen er enige heri."

Arbejdsministeren har på baggrund af det anførte stillet nedenstående ændringsforslag.

Arbejdsministeren har endvidere korrigeret de oplysninger, som findes i bemærkningerne til lovforslaget, om de økonomiske konsekvenser af dets gennemførelse. Arbejdsministerens redegørelse er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har endvidere drøftet de af Hanne Reintoft stillede ændringsforslag og udbedt sig arbejdsministerens bemærkninger til disse samt til de ovennævnte skriftlige henvendelser fra Byggefagernes Samvirke i København og Murerforbundet i Danmark, Århus afd. Arbejdsministeren har bl. a. svaret udvalget, at det omhandlede materiale vil blive tilsendt direktoratet for arbejdstilsynet og arbejdsrådet i forbindelse med direktoratets og rådets kontinuerlige forberedelse af lovrevision. Tilsvarende gælder de af socialistisk folkepartis medlem af udvalget stillede ændringsforslag. For så vidt angår Murerforbundets Århus afd.s henvendelse, henledes opmærksomheden på det rejste ønske om vægtangivelse på tunge bygningselementer. Udvalget er bekendt med, at spørgsmålet har været søgt løst ad frivillig vej i 1963 uden tilfredsstillende resultat. Udvalget finder på denne baggrund anledning til at fremdrage spørgsmålet med anmodning om, at det tages op på ny, idet man dog samtidig understreger, at også andre rejste spørgsmål har betydelig interesse.

Et flertal (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af arbejdsministeren foreslåede ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget.

Et mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af arbejdsministeren foreslåede ændringsforslag og med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af et mindretal (Villy Christensen):

Til § 1.

1) I den under nr. 4 foreslåede § 5 a udgår i 3. pkt. ordene „arbejdsgiveren,“ og i stedet herfor indsættes ordene: „arbejdsgiveren og sikkerhedsrepræsentanten“.

2) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 ændres i stk. 1 „10“ til: „5“.

Af arbejdsministeren, tiltrådt af udvalget:

3) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 udgår 1. pkt. i stk. 3, og i stedet herfor indsættes: „I virksomheder, hvor der beskæftiges 20 arbejdere eller derover, skal der oprettes et sikkerhedsudvalg. Er der i virksomheden oprettet en eller to sikkerhedsgrupper, udgør sikkerhedsgruppens eller gruppernes medlemmer og virksomhedens leder eller en ansvarlig repræsentant for denne sikkerhedsudvalget.“

Af mindretallet under nr. 1.

4) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 indsættes i stk. 3 efter 2. pkt. som nyt punktum: „Ordninger med hensyn til sikkerhedsudvalgs sammensætning og størrelse, hvorom der lokalt er opnået enighed, bevarer deres gyldighed under forudsætning af, at antallet af medlemmer er mindst 5.“

Af arbejdsministeren, tiltrådt af udvalget:

5) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 føjes til stk. 3 som sidste punktum: „I andre virksomheder, hvor der i medfør af stk. 2 er oprettet en eller flere sikkerhedsgrupper, skal arbejdsgiveren sørge for, at de opgaver, som hører under et sikkerhedsudvalg, varetages effektivt i samarbejde med sikkerhedsgruppen eller -grupperne.“

6) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 føjes til *stk.* 7 ordene: „eller tillempe dem efter de særlige forhold inden for sådanne fag, faglige områder eller arbejdssteder.“

Af *mindretallet* under nr. 1:

7) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

01. I § 50, *stk.* 1, 2. pkt., udgår ordet „stikprøvevis“ og erstattes af ordet: „jævnligt“.

Til § 2.

8) I den under nr. 2 foreslåede § 4 a indsættes i 3. pkt. efter „arbejdsgiveren“ ordene: „og sikkerhedsrepræsentanten“.

Til § 3.

9) I den under nr. 2 foreslåede § 4 a indsættes i 3. pkt. efter „arbejdsgiveren“ ordene: „og sikkerhedsrepræsentanten“.

Til § 4.

10) I nr. 3 indsættes efter „6“: „01“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ifølge lovforslaget har den, der på arbejdsgiverens vegne leder eller fører tilsyn med arbejdet i en virksomhed eller en del deraf, kun underretningspligt over for arbejdsgiveren med hensyn til konstaterede fejl eller mangler, der er af betydning for arbejdernes sikkerhed. Denne underretningspligt foreslås udvidet til også at omfatte underretning til sikkerhedsrepræsentanter.

Til nr. 2.

Af hensyn til det ønskelige i, at lovforslagets bestemmelser om sikkerhedsrepræsentanter får virkning i videst muligt omfang inden for håndværk og industri, bør virksomheder med 5 arbejdere eller derover

falde ind under bestemmelserne og ikke som efter lovforslaget virksomheder med 10 arbejdere eller derover. Den således foreslåede ændrede bestemmelse får som følge af henvisningsbestemmelser også gyldighed i de andre arbejderbeskyttelseslove.

Til nr. 3 og 5-6.

Der henvises til det i betænkningen anførte.

Til nr. 4.

Allerede etablerede lokale ordninger med hensyn til sikkerhedsudvalg bør bevare deres gyldighed under forudsætning af, at udvalget omfatter mindst 5. Den således foreslåede ændrede bestemmelse får som følge af henvisningsbestemmelsen også gyldighed i de andre arbejderbeskyttelseslove.

Til nr. 7.

Det er i § 50, *stk.* 1, bl. a. bestemt, at regelmæssigt tilsyn skal finde sted ved sådanne virksomheder, hvor arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, kan medføre alvorlige ulykkestilfælde eller sygdom. I andre tilfælde skal tilsyn foretages stikprøvevis, samt når der sker anmeldelse, eller andre særlige forhold giver grund til at antage, at lovgivningen ikke bliver overholdt. Forslagsstillerne finder, at stikprøvevis tilsyn ikke er tilstrækkeligt. Man foreslår derfor fastsat, at tilsyn skal finde sted jævnligt, hvilket dels medfører, at flere virksomheder får tilsynsbesøg, ligesom disse skal ske oftere på hver virksomhed. Den således foreslåede ændrede bestemmelse får som følge af henvisningsbestemmelser også gyldighed i de andre arbejderbeskyttelseslove.

Til nr. 8 og 9.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 10.

Den under nr. 7 foreslåede ændring foreslås at træde i kraft den 1. april 1972.

Simonsen.

Mads Eg Damgaard.

Asger Jensen,
næstformand.

Winther.

Niels Andersen.

Holger Hansen.

Johan Philipsen.

Jørgen Andersen.

Erik Hansen (Ålborg amt).

Valbak,
formand.

Erling Dinesen.

Thomas Have.

Knud Hertling.

Carl P. Jensen.

Anker Jørgensen.

Bertel Pedersen.

Villy Christensen.

Bilag.

ARBEJDSMINISTERIET.

København, den 16. marts 1971.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse og i bemærkningerne til nr. 11, 12, 13, 15 og 16 i lovforslaget om arbejdstilsynets overtagelse af det kommunale maskintilsyn er der gjort rede for de økonomiske konsekvenser af lovforslagets gennemførelse.

Det er således i bemærkningerne vedrørende det kommunale maskintilsyn anført, at omkostningerne ved arbejdstilsynets overtagelse af opgaverne, som tænkes gennemført ved ansættelse af 20 heltidsbeskæftigede inspektører og 7 kontordamer, inklusive dagpenge og befodringsgodtgørelse er anslået til 1.270.700 kr., og at dette beløb er mindre end det beløb på 1.462.400 kr., som for finansåret 1971-72 er søgt til det kommunale maskintilsyn.

I de almindelige bemærkninger anslås udgifterne ved udarbejdelse og udsendelse af en vejledning vedrørende internt sikkerhedsarbejde på arbejdspladser til ca. 250.000 kr., som skal afholdes dels i 1971-72, dels i 1972-73, og det anføres, at der heroverfor står en besparelse på ca. 200.000 kr. årligt ved overførelse af det kommunale maskintilsyns opgaver til arbejdstilsynet.

Efter lovforslagets fremsættelse har arbejdsministeriet imidlertid fra direktoratet for arbejdstilsynet modtaget supplerende oplysninger om iværksættelsen af og omkostningerne ved overtagelsen af det kommunale maskintilsyn, som forrykker dette billede.

Det er således oplyst, at såfremt arbejdstilsynet skal overtage det kommunale maskintilsyns funktioner fra 1. juli 1972, vil det af hensyn til uddannelsen af de nye

inspektører være nødvendigt at begynde en successiv ansættelse af disse fra 1. januar 1972. Der vil derfor allerede i finansåret 1971-72 blive tale om udgifter i forbindelse med den nødvendige udvidelse af arbejdstilsynets personale. Disse udgifter, omfattende lønudgifter, dagpenge, befodringsgodtgørelse og kontorhold, er for perioden 1. januar 1972 — 1. april 1972 anslået til 150.000 kr.

For de løbende årlige udgifter begyndende i finansåret 1972-73 er der fremkommet supplerende og korrigerende oplysninger, som forhøjer de anslåede løbende udgifter i 1972-73 til 1.522.000 kr. Forhøjelserne, som således udgør 251.300 kr. i forhold til det tidligere anslåede tal, skyldes ændrede beregningsgrundlag for lønudgifterne samt en skønsmæssigt ansat udgiftspost på 185.000 kr. til kontorhold og lokaler i forbindelse med den udvidede aktivitet.

Også i forbindelse med den udvidede aktivitet, men som en engangsudgift, anslås en udgift på 68.000 kr. til inventar. Udgiften vil formentlig skulle afholdes i 1972-73.

Ved sammenligningen af udgifterne ved det kommunale maskintilsyn (på forslaget til finanslov 1971-72 anslået til 1.462.400 kr.) og udgifterne ved statens overtagelse af maskintilsynet må det erindres, at udgifterne til det kommunale maskintilsyn, såfremt dette fortsat skulle opretholdes, må antages at ville blive stigende, og at på den anden side beregningerne af visse af udgifterne ved statens overtagelse af maskintilsynets opgaver nødvendigvis må være ret usikre. Efter de nu fremkomne oplysninger kan der imidlertid ikke regnes med en besparelse, der, som det er anført i lovforsla-

gets bemærkninger, kan modsvare udgiften til en vejledning om internt sikkerhedsarbejde.

I finansåret 1972-73 vil der endelig fortsat blive udgifter til det kommunale maskintilsyn, idet de af kommunerne afholdte udgifter skal refunderes af staten. Regnskabsaflæggelsen for tilsynet følger kalenderåret, og regningerne fremsendes normalt først til

refusion i det derpå følgende finansår. I 1972-73 vil således regningerne for 1971 og formentlig også for perioden 1. januar 1972 — 1. juli 1972 skulle refunderes. Direktoratet for arbejdstilsynet har meget skønsomt anslået disse udgifter til 1.200.000 kr. for 1971 og 700.000 kr. for 1972, i alt 1.900.000 kr.

Lauge Dählgaard.

/ Lundbeck.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om arbejderbeskyttelse i Grønland m. fl. lovforslag.

Ændringsforslag

til 2. behandling af

forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse.

(Køre- og hviletid i international vejtransport, ansvar, sikkerhedsrepræsentanter m.v., dampkedler, det kommunale maskintilsyn).

Af *Hanne Reintoft*:

Til § 1.

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„01. Til § 5 føjes som nyt stykke efter *stk.* 2:

„*Stk.* 3. Det påhviler arbejdsgiveren årligt at hensætte et beløb, som skal anvendes til sikkerheds- og velfærdsforanstaltninger inden for virksomheden. De nærmere regler, herunder om beløbets størrelse, fastsættes af arbejdsministeren.“

2) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 føjes til *stk.* 2: „Sikkerhedsgruppen indfører i en protokol en redegørelse for sit arbejde. Udskrift af denne indsendes jævnlig til direktoratet for arbejdstilsynet samt til vedkommende faglige organisation på arbejderside. De nærmere regler herom fastsættes af arbejdsministeren.“

3) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 udgår i *stk.* 6 ordene „sikkerhedsrepræsentanternes rettigheder og pligter og om“.

4) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 indsættes efter *stk.* 6 som nyt stykke: „*Stk.* 0. Sikkerhedsrepræsentanten holdes af arbejdsgiveren skadesløs for indtægtstab hidrørende fra varetagelsen af hvervet samt uddannelse og videreuddannelse til dette.“

5) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 indsættes efter *stk.* 6 som nyt stykke:

„*Stk.* 01. Afskedigelse af en sikkerhedsrepræsentant uden for bygge- og anlægsbranchen kan kun finde sted under iagttagelse af opsigelsesvarsler, svarende til de i henhold til lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer gældende. Tilsvarende gælder for den nævnte branche, såfremt sikkerhedsrepræsentanten ikke er beskæftiget ved akkordarbejde. Afskedigelse af en sikkerhedsrepræsentant inden for bygge- og anlægsbranchen kan, bortset fra de i 2. pkt. nævnte tilfælde, ikke finde sted, så længe det arbejde, om hvis udførelse i akkord der er truffet aftale mellem arbejdsgiver og arbejdere, er løbende. Arbejdsministeren fastsætter regler om sikkerhedsrepræsentanternes rettigheder i øvrigt og deres pligter.“

6) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 7 indsættes efter *stk.* 6 som nyt stykke:

„*Stk.* 02. Direktøren for arbejdstilsynet foranlediger afholdt uddannelseskursus og videreuddannelseskursus for sikkerhedsrepræsentanterne. En sikkerhedsrepræsentant uden for bygge- og anlægsbranchen skal senest et halvt år efter, at han er valgt, påbegynde uddannelsen. Inden for den nævnte branche skal uddannelsen påbegyndes senest 3 måneder efter valget. De med

uddannelses- og videreuddannelseskursus forbundne udgifter afholdes af arbejdsgiveren."

Underændringsforslag

til

ændringsforslag nr. 6 i udvalgets betænkning.

7) Til den ved ændringsforslaget foreslåede ændrede affattelse af § 7, stk. 7, føjes ordene: „Der kan ikke i medfør af denne bestemmelse fastsættes regler for det interne sikkerhedsarbejde inden for lastning og losning, som svækker dets muligheder for at løse opgaver i samme omfang, som disse løses inden for områder, der frembyder faremomenter i samme udstrækning som lastning og losning“.

Til § 1.

8) Efter nr. 9 indsættes som nye numre:

„02. Til § 31, stk. 1, føjes som sidste punktum: „Nedsættelse af hvileperiodens længde, som følger af stk. 2-7 eller af de af arbejdsministeren i medfør heraf fastsatte bestemmelser, finder kun anvendelse i den enkelte virksomhed efter derom truffet aftale mellem vedkommende arbejder- og arbejdsgiverorganisation.“

03. I § 31, stk. 3, 1. pkt., udgår ordene „stk. 1“ og erstattes af: „stk. 1, 1. pkt.“

Til § 2.

9) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„01. Til § 4 føjes som nyt stykke efter stk. 2:

„Stk. 0. Det påhviler arbejdsgiveren årligt at hensætte et beløb, som skal anvendes til sikkerheds- og velfærdsforanstaltninger inden for virksomheden. De nærmere regler, herunder om beløbets størrelse, fastsættes af arbejdsministeren.“

10) Efter nr. 4 indsættes som nye numre:

„02. Til § 13, stk. 1, føjes som nyt sidste punktum: „Nedsættelse af hvileperiodens længde, som følger af stk. 2-5, finder kun anvendelse i den enkelte virksomhed efter

derom truffet aftale mellem vedkommende arbejder- og arbejdsgiverorganisation.“

03. I § 13, stk. 3, 1. pkt., udgår ordene „stk. 1“ og erstattes af: „stk. 1, 1. pkt.“

11) Nr. 5 affattes således:

„5. I § 25 ændres „kapitel 10-15“ til: „§ 7, stk. 1-6 og stk. 7, 1. pkt., samt kapitel 10-15“.

Til § 3.

12) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„01. Til § 4 føjes som nyt stykke efter stk. 2: „Stk. 0. Det påhviler arbejdsgiveren årligt at hensætte et beløb, som skal anvendes til sikkerheds- og velfærdsforanstaltninger inden for virksomheden. De nærmere regler, herunder om beløbets størrelse, fastsættes af arbejdsministeren.“

13) Nr. 6 affattes således:

„6. I § 24 ændres „kapitel 10-15“ til: „§ 7, stk. 1-6 og stk. 7, 1. pkt., samt kapitel 10-15“.

Til § 4.

14) Nr. 3 affattes således:

„3. § 1, nr. 2; 3; 01, 4; 5, 6; 02, 03 og 14; § 2, nr. 1, 01, 2; 02, 03 og 5, § 3, nr. 1, 01, 2 og 6, den 1. april 1972.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ved ændringsforslaget pålægges der arbejdsgiveren pligt til at afsætte et beløb til sikkerheds- og velfærdsforanstaltninger. De nærmere regler herom fastsættes af arbejdsministeren. For byggeriets vedkommende må der peges på muligheden af, at beløbet skal udgøre en procentsats af budsummen.

Til nr. 2.

Det pålægges sikkerhedsgruppen at føre en protokol, der foruden til arbejdstilsynet skal indsendes jævnligt til vedkommende faglige organisation på arbejderside. En

sådan ordning vil være en betydelig styrkelse af sikkerhedsfunktionen. I medfør af § 2, nr. 5, og § 3, nr. 6, får den foreslåede bestemmelse også gyldighed i de andre arbejderbeskyttelseslove.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget, der er en følge af den under ændringsforslag nr. 5 foreslåede ændring, er af redaktionel karakter.

Til nr. 4-6.

Ændringsforslaget pålægger arbejdsgiveren at holde arbejderen skadesløs for løntab, der følger af varetagelsen af hvervet eller uddannelse og videreuddannelse i forbindelse med dette. Endvidere fastsættes det, at funktionærlovens opsigelsesregler finder anvendelse ved afskedigelse af sikkerhedsrepræsentanter uden for bygge- og anlægsbranchen, medens det for sikkerhedsrepræsentanter inden for nævnte branche foreslås, at opsigelse ikke må finde sted, så længe det arbejde, om hvis udførelse i akkord der er truffet aftale mellem arbejdsgiver og arbejdere, er løbende.

Endelig pålægges det direktøren for arbejdstilsynet at foranledige tilvejebragt de nødvendige uddannelseskurser. Sikkerhedsrepræsentanter skal ifølge forslaget påbegynde kursus senest $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ år efter valget til hvervet. I medfør af § 2, nr. 5, og § 3, nr. 6, får de foreslåede bestemmelser også gyldighed i de andre arbejderbeskyttelseslove.

Til nr. 7.

Ved ændringsforslaget sikres det, at der inden for lastning og losning opbygges et internt sikkerhedsarbejde, som vil kunne løse sine opgaver i samme omfang, som det sker inden for lige så risikobetonede områder, hvilket ikke hidtil har været tilfældet på grund af de administrativt fastsatte

bestemmelser om sikkerhedsarbejdets opbygning. I medfør af § 2, nr. 5, og § 3, nr. 6, får de foreslåede bestemmelser også gyldighed i de andre arbejderbeskyttelseslove.

Til nr. 8.

Ved ændringsforslaget under „02“ fastsættes det, at fravigelse fra reglen om, at der inden for hvert døgn skal være en hvileperiode på mindst 11 på hinanden følgende timer, kræver aftale mellem vedkommende arbejder- og arbejdsgiverorganisation. Dette vil være en værdifuld beskyttelse for arbejderen. Den nye bestemmelse træder ikke i stedet for de i loven givne beskyttelsesregler for arbejderen med hensyn til hvileperiode, men supplerer disse. Den under „03“ foreslåede ændring er redaktionel.

Til nr. 9.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 10.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 11.

Ændringsforslaget, der er redaktionelt, er en følge af, at lastning og losning falder uden for lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed.

Til nr. 12.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 13.

Ændringsforslaget, der er redaktionelt, er en følge af, at lastning og losning falder uden for lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri.

Til nr. 14.

De i ændringsforslagene indeholdte ændringer foreslås at træde i kraft den 1. april 1972 samtidig med de i lovforslaget indeholdte bestemmelser om sikkerhedsrepræsentanter.